

Lovvedtak 9

(2010–2011)

(Første gangs behandling av lovvedtak)

Innst. 56 L (2010–2011), jf. Prop. 136 L (2009–2010)

I Stortingets møte 23. november 2010 ble det gjort slikt

vedtak til lov

om endringer i panteloven mv.

I

I lov 8. februar 1980 nr. 2 om pant gjøres følgende endringer:

§ 4-4 annet ledd skal lyde:

(2) Enkle pengekrav i form av innskudd på konto i kredittinstitusjon kan pantsettes til fordel for kredittinstitusjonen. I forbrukerforhold må slik panterett etableres ved skriftlig avtale, og panteretten kan bare omfatte innskudd som står på særskilt konto som er opprettet i forbindelse med avtalen.

Nåværende annet ledd blir nytt tredje ledd.

§ 4-5 nytt annet ledd skal lyde:

(2) Avtale om panterett etter § 4-4 annet ledd må inngås skriftlig for å få rettsvern. Avtalen må angi hvilket eller hvilke innskudd panteretten omfatter ved å angi kontonummer eller kontonumre. Bestemmelsen i § 1-4 gjelder ikke. Pantsettelse av slik panterett får rettsvern på samme måte.

Nåværende annet ledd blir første ledd nytt annet punktum.

II

I lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart gjøres følgende endringer:

§ 10-22 første til fjerde ledd skal lyde:

Fraktføreren kan ikke fraskrive seg eller begrense ansvar etter § 10-17 ved befordring av passasjerer, som ikke overstiger et erstatningsbeløp fastsatt av

departementet i forskrift for hver enkelt passasjer. For beløp som overstiger beløpet fastsatt av departementet i forskrift for hver enkelt passasjer, er fraktføreren ikke ansvarlig etter § 10-17 dersom fraktføreren godtgjør at:

1. skaden ikke er forårsaket ved skyld utvist av fraktføreren, hans tilsatte eller andre han svarer for, eller
2. skaden utelukkende er forårsaket av tredjemanns skyld.

Fraktføreren ansvar for tap som følge av forsinkelse ved befordring av passasjer er begrenset til et beløp fastsatt av departementet i forskrift for hver passasjer.

Ved befordring av reisegods er fraktføreren ansvar for tap på grunn av at reisegodset forsinkes, skades eller helt eller delvis går tapt, begrenset til et beløp fastsatt av departementet i forskrift for hver passasjer. Dersom passasjeren ved overlevering av innskrevet reisegods til fraktføreren særskilt angir verdien av reisegodset og betaler fastsatte tilleggsavgifter, gjelder det oppgitte beløp som grense for fraktføreren ansvar. Dette gjelder likevel ikke dersom fraktføreren godtgjør at verdien er lavere enn det oppgitte beløp.

Ved befordring av gods er fraktføreren ansvar for tap på grunn av at godset forsinkes, skades eller helt eller delvis går tapt, begrenset til et beløp pr. kg fastsatt av departementet i forskrift. Dersom avsenderen ved overlevering av godset til fraktføreren særskilt angir verdien av godset og betaler fastsatte tilleggsavgifter, gjelder det oppgitte beløp som grense for fraktføreren ansvar. Dette gjelder likevel ikke dersom fraktføreren godtgjør at verdien er lavere enn

det oppgitte beløp. Dersom bare en del av godset forsinkes, skades eller helt eller delvis går tapt, regnes bare den sammenlagte vekten av de berørte kolli med når grensen for fraktførerens ansvar skal bestemmes. Dersom verdien av andre kolli som omfattes av samme luftfraktbrev, godskvittering eller registrering på annen måte jf. § 10-5 annet ledd påvirkes, skal disse kolliene regnes med.

III

I lov 13. mai 1988 nr. 26 om inkassovirksomhet og annen inndrivning av forfalte pengekrav skal § 4 femte ledd nytt annet punktum lyde:

Kongen kan i forskrift gi regler om at Finanstilsynet uhindret av taushetsplikten kan eller skal gi opplysninger om en inkassator som har norsk inkassobevilling og midlertidig utøver inkassovirksomhet i en annen EØS-stat, til relevant myndighet i vedkommende EØS-stat.

IV

Loven del I gjelder fra den tid Kongen bestemmer. Loven del II og III trer i kraft straks.

Dag Terje Andersen
president